

Sygn. akt VIII U 199/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Teresa Kalinka	

po rozpoznaniu w dniu 18 lutego 2022 r. w Gliwicach

sprawy D. L. (L.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania D. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 27 stycznia 2022 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje D. L. prawo do emerytury górniczej poczynając od dnia 1 stycznia 2022 roku roku oraz zobowiązuje organ rentowy do ustalenia jej wysokości z zastosowaniem 24% kwoty bazowej obowiązującej w styczniu 2022 roku w części socjalnej świadczenia.

(-) sędzia Teresa Kalinka

Sygn. VIII U 199/22

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 stycznia 2022 roku r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu D. L. prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczony udowodnił wymagany okres zatrudnienia, jednak decyzją z 16 marca 2018 r. ubezpieczonemu ustalono już prawo do emerytury górniczej, zatem brak jest podstaw do przyznania kolejnej emerytury górniczej.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony wniósł o jej zmianę i przyznanie mu prawa do wnioskowanej emerytury górniczej, ponieważ przepracował ponad 30 miesięcy po uzyskaniu prawa do emerytury i osiągnął wiek 50 lat.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się (...)

Decyzją (...) Oddział w Z. z 16 marca 2018 r. ubezpieczonemu przyznano od 1 marca 2018 . prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek.

W treści decyzji ZUS zaliczył ubezpieczonemu 27 lat i 3 miesiące okresów składkowych oraz 1 rok i 5 miesięcy okresów nieskładkowych. Okres pracy górniczej obliczony według przeliczników wyniósł łącznie 461,1 miesięcy.

Kolejnymi decyzjami ZUS dokonywał waloryzacji świadczenia oraz przeliczenia jego wysokości z uwagi na doliczanie stażu pracy.

W dniu 19 stycznia 2022 roku ubezpieczony złożył w organie rentowym nowy wniosek o prawo do emerytury górniczej.

Zaskarżoną decyzją z 27 stycznia 2022 r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a ust. 2 ustawy emerytalno#rentowej, tj. po osiągnięciu wieku 50 lat. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że ubezpieczonemu już ustalono prawo do emerytury górniczej, brak zatem podstaw do przyznania kolejnej emerytury górniczej, która jest tożsamym świadczeniem.

Ustalono, że ubezpieczony posiada ponad 25 lat pracy górniczej.

Po przyznaniu od emerytury górniczej bez względu na wiek ubezpieczony podlegał zatrudnieniu ponad 30 miesięcy.

Powyższy stan faktyczny był w zasadzie bezsporny i został ustalony na podstawie akt organu rentowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania jest prawo ubezpieczonego do kolejnej emerytury, tj. emerytury górniczej przyznanej na innej podstawie prawnej niż uprzednio przyznane mu świadczenie z zastosowaniem nowej kwoty bazowej do części socjalnej świadczenia (24% kwoty bazowej).

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest bezsporny. Przedmiotem sporu jest natomiast interpretacja przepisów ustawy emerytalnej.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 291).

Ubezpieczony nabył prawo do emerytury górniczej na podstawie art. 50e ustawy emerytalnej.

Obecnie natomiast ubezpieczony zgłosił wniosek o prawo do „nowej” emerytury górniczej w wieku 50 lat. Na postawie art. 50 a ust. 2 ustawy emerytalnej.

Organ rentowy stoi na stanowisku, że nie ma możliwości ponownego ustalenia prawa do emerytury górniczej na podstawie art. 50a albo 50e ustawy, w sytuacji gdy wnioskodawca pobiera już emeryturę górniczą przyznaną w oparciu o jeden z tych przepisów.

Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego, albowiem przepisy powołanej wyżej ustawy w rozdziale 3a zatytułowanym Emerytury górnicze przewidują kilka rodzajów takich emerytur i nie zawierają zakazu ich nabywania w oparciu o różne podstawy prawne. Organowi rentowemu jest znane ustalone stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach i tut. Sądu zgodnie z którym żądaniem ubezpieczonych w ustalonym stanie faktycznym jest uprawnione. (por. wyrok SA w Katowicach z 5 marca 2013 r. sygn. akt III AUa 1117/12) i postanowienie SN z dnia 2 marca 2017 r. sygn.. I UZ 61/16m wyrok SN z dnia 17 grudnia 2014 r. sygn. I UK 169/14) Sąd Najwyższy wskazał, iż obecny art. 50e ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, będący odpowiednikiem dawnego art.

48 tej ustawy, statuuje własny, odrębny od art. 50a układ warunkujący nabycie uprawnień do emerytury górniczej, rezygnując z przesłanki wieku emerytalnego na rzecz dłuższego, bo 25-letniego stażu kwalifikowanej pracy górniczej.

Przepisy te różnią się zatem w zakresie koniecznych przesłanek zarówno okresami wymaganej pracy górniczej: art. 50a ust. 1 i 2 ustawy wymaga legitymowania się odpowiednio okresem 20 i 25 pracy górniczej i równorzędnej, w tym okresem odpowiednio 10 i 15 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1, art. 50e ust. 1 wymaga wykazania 25 lat pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (z uwzględnieniem ust. 2.), jak też różnią się co do przesłanki osiągnięcia wymaganego wieku w art. 50a ust. 1 i 2 i jej braku w art. 50e ust. 1.

Nie można więc zgodzić się z organem rentowym, iż po stronie ubezpieczonego nie wystąpiły jakiegokolwiek przesłanki, uzasadniające uzyskanie prawa do kolejnego świadczenia. Ubezpieczony posiada wymagany w art. 50a ust. 2 okres pracy górniczej, osiągnął również wiek 50 lat, co w ocenie Sądu należy uznać za spełnienie przesłanek z art. 50a ust. 2 ustawy, a zatem spełnienie przesłanek z przepisu, który w sposób odrębny statuuje nabycie prawa do emerytury górniczej od art. 50e ust. 1, tj. nabycia prawa do emerytury górniczej bez względu na wiek, które to świadczenie dotychczas pobierał ubezpieczony. Spełnia przesłanki – zarówno w zakresie wymaganego okresu pracy górniczej jak i wieku – do przyznania mu prawa do emerytury górniczej w oparciu o art. 50a ust. 2 ustawy, tj. w oparciu o inną podstawę prawną niż dotychczas przyznane świadczenie i zgodnie z art. 53 ust. 4 ustawy emerytalnej ubezpieczony ma prawo do zastosowania korzyści w postaci 24% obowiązującej aktualnie kwoty bazowej w części socjalnej nowej emerytury.

Z tych względów – na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury górniczej, poczynając od 1 stycznia 2022 r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku, oraz zobowiązał organ rentowy do ustalenia wysokości świadczenia z zastosowaniem do wyliczenia 24% świadczenia, to jest części socjalnej, kwoty bazowej obowiązującej w styczniu 2022 r.

Sąd wydał wyrok na posiedzeniu niejawnym zgodnie z art. 148¹ k.p.c.

(-) sędzia Teresa Kalinka